№ 20. Czwartek 25. Stycznia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 24. stycznia.

Lloyd peszteński z 23. b. m. donosi o odbytej dniem przedtem pod przewodnictwem *Klauzala* konferencyi 180 stronników Deaka. Najprzód proponował Deak, ażeby w izbie niższej obraną została wkrótce komisya do ułożenia projektu adresu, która ma składać się z 30 członków wszelkich odcieni. Dalej zalecał Deak ustanowienie dziewięciu komisyi, a mianowicie: dla spraw spólnych, dla spraw izby, dla rewizyi ustawy wyborczej, dla kodyfikacyi, dla organizacyi municypalności i gmin, dla interesów ekonomicznych, dla kwestyi narodowości, dla oświaty i dla zakładów sztuk. Wszystkie wnioski zostały przyjęte.

Dzienniki piemonckie donosiły niedawno o odkryciu *wielkiego spisku* w Weronie i aresztowaniu bardzo wielu osób z tego powodu. *Jen. kor.* prostuje teraz tę wiadomość w ten sposób: „Jak nam donoszą z pewnego źródła, nastąpiły 10. b. m., za szpiegowanie fortyfikacyi Werony, aresztowania trzech osób, z których dwie należą do pensyonowanej wojskowości; dalsze rozgałęzienia nie pokazały się. Tyle tylko jest prawdy w przesadzonych wielce doniesieniach. jakie podały o tem niektóre dzienniki włoskie po tamtej stronie Mincionu.“

W Paryżu zostało już ogłoszone *wyjaśnienie sytuacyi cesarstwa*. Wykonanie konwencyi wrześniowej — powiada ono — postępuje regularnym torem. Papież okazuje się skłonnym do korzystania z gwarancyj, ofiarowanych mu względem długu rzymskiego. Spodziewamy się też wkrótce ułożyć tę rzecz z gabinetem we Florencyi w taki sposób, że Papież będzie mógł przyjąć rzeczone gwarancye bez ubliżenia swojej godności. Dalej przypomina to pismo udział, jaki bierze Francya w utrzymaniu autonomii rejencyi tunetańskiej. Francya spodziewa się. że przeszłoroczne uwagi jej w tym względzie pojęli Bej i Turcya, i że teraźniejszy stan rzeczy nie będzie w niczem zmieniony. Co do Mexyku powiada wyjaśnienie: Rząd przedsiębiorąc wyprawę do Mexyku zatknął sobie cel, któremu poświęcił zasadę swego postępowania, i od którego dziś jeszcze zawisły jego decyzye. Posłaliśmy — powiada wyjaśnienie — do Mexyku, by żądać zadośćuczynienia, nie zaś tworzyć zwolenników monarchyi. Nasze wojska nie są tytułem interwencyi w Mexyku; rząd odrzucał zawsze tę doktrynę jako przeciwną kardynalnej zasadzie naszego prawa publicznego. Gdy z Cesarzem Maxymilianem zawarte zostaną układy potrzebne do zabezpieczenia interesów naszych krajowców, natenczas będzie łatwo naznaczyć termin powrotu wojsk expedycyjnych.

Dalszy ustęp wyjaśnienia powiada: Ponieważ charakter wiedeńskiego traktatu pokoju jest po największej części prowizoryczny, pragnie rząd, ażeby sprawa Księstw nadelbiańskich załatwiona być mogła w sposób, zgodny z objawionemi dawniej ideami jego. — Handlowe interesa między Austryą i Włochami mogą poruszyć myśl układów, które polepszając stosunki sąsiedzkie mogłyby na przyszłość utorować drogę do zbliżenia się. Rząd francuzki będzie zawsze chętnie popierać usiłowania w tym celu, i oznajmił interesowanym stronom, że mogą z góry liczyć na przyjacielskie jego usługi.

Temps zaprzecza wiadomości o *zawarciu pożyczki papieskiej* w sumie 50 milionów za pośrednictwem domu Rothschilda.

Z Hiszpanii nie ma już dziś żadnych wiadomości o nowych zaburzeniach. Z Madrytu donoszą tylko, że wszystkich podoficerów, dwóch poruczników i rotmistrza, pułku kirysyerów Króla, którzy chcieli wywołać bunt w Madrycie, wysłano na wyspy Filipińskie. W Walencyi, w Reus i na wszystkich innych punktach panuje spokój.

Ruski inwalid zestawiając przegląd ulepszeń, osiągniętych ostatniemi laty skutkiem reorganizacyi armii, zwraca przytem uwagę na znaczne redukcye poczynione tak w stanie armii rosyjskiej, jako też budżetu wojskowego. Z początkiem roku 1864 znajdowała się armia rosyjska skutkiem wypadków z r. 1863 w sile 1,135.000 ludzi i 96.000 koni, z początkiem r. 1865 zmniejszył się już stan jej na 909.000 ludzi i 82.000 koni, a z nowym rokiem 1866 wynosił już tylko 805.000 ludzi i 75.000 koni. Zatem numeryczna siła armii jest teraz mniejsza niż z dniem 1. stycznia 1863, kiedy wynosiła 808.000 ludzi. *Inwalid* zapowiada jeszcze dalsze redukcye, jeżli istotnie nastąpią pomyślne stosunki, na które już teraz liczyć można z pewnością prawie. Zniżenie budżetu wojskowego odpowiada powyższym cyfrom. Wydatki w roku 1864 wynosiły 152 milionów rubli, w roku następnym 127 milionów, a tego roku są preliminowane na 116 milionów rubli.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 24. stycznia. Pragski dziennik *Politik* dodał w konkluzyi do artykułu o grzechach biórokracyi opowiadanie o sprawie kryminalnej, które ma odsłaniać stosunek biórokracyi do ludności. Całe to opowiadanie jest istotnie bardzo ciekawe. Jest tam mowa o rabinie, który pociągnięty został pod śledztwo z powodu zarzutu fałszowania banknotów; o usiłowaniach współwyznawców jego gwoli wyswobodzenia go, o niezłomnym charakterze sędziego śledczego, który nie uległ ani przekupstwu jakiego się dopuścić chciano, ani nawet prośbom tego, co dawniej życie mu był uratował; o rozległej i tajemnej władzy żydów, którym się w końcu udało uwolnić rabina tym sposobem, iż *postarali się o awans sędziego śledczego, którego przekupić nie mogli*.

Gdyby tylko szło o zabawę czytelników, to cel ten byłby dopięty i nie byłoby o czem mówić, lecz opowiadanie to ma pretensyę do skreślenia stosunków wymiaru sprawiedliwości w Galicyi, i z tego powodu wymaga ostrej krytyki. Pomijamy już iż owego sędziego śledczego, na wyższy stopień posuniętego, spotkać musiało gorzkie rozczarowanie, jak się dowiedział że awans zawdzięcza nie zasłudze swojej, jak w dobrej wierze dotąd wierzyć mógł, lecz jedynie machinacyom żydów galicyjskich. Lecz musimy wystąpić przeciwko wystawieniu rzeczy, według którego wymiar sprawiedliwości i władze sądowe krajowe byłyby prostą igraszką niegodziwej machinacyi. Pociąg do bajkopisarstwa ma także swoje granice. Powinienby zatrzymać się tam gdzie tylko kosztem innych bawić się może. Opowiadanie mówiąc o awansie sędziego śledczego który przekupić się nie dał, dodaje iż uwolnienie rabina udało się tym sposobem, że akta przeszły w ręce sędziego mniej skrupulatnego. Tu powieściarz powinien był zważyć jak ciężkie zarzuty na tego urzędnika miota; lekkomyślność z jaką kala poczciwe uczucie jego, najdroższy skarb sędziego, dla prostej igraszki słów, tem bardziej jest karygodna iż osobę oszkalowanego łatwo poznają w kółku jego znajomych. Kto obeznany jest z istniejącym kodeksem karnym, ten ramionami tylko wzruszy na takową insynuacyę, dobrze bowiem wie iż odstąpienie od śledztwa nie zależy od sędziego śledczego, ze sąd tylko cały, po wysłuchaniu wniosków prokuratora, orzekać je może. Autor powinien był zważyć iż wielu zpomiędzy jego czytelników o tem nie wiedzą, jak i on sam snać o tem nie wie, i gdyby mu szło nie o artykulik jaki w fejletonie lecz o prawdziwe skreślenie faktów, w takim razie byłby się po dokładniejszej informacyi dowiedział iż odstąpienie od śledztwa przeciwko rabinowi nastąpiło z powodów prostych i prawnych, gdyż nie udało się ani pierwszemu sędziemu śledczemu, którego powieściarz jako nieprzekupnego przedstawia, ani drugiemu sędziemu śledczemu, wynaleźć takich poszlaków przeciwko rabinowi, któreby do oddania go pod śledztwo specyalne doprowadzić mogły.

Wiedeń, 23. stycznia. *(Nowiny dworu.)* Najjaś. Pan udzielał wczoraj przed południem od godz. 10tej do 12tej 80 audyencyi; w południe przyjmował Jego Ces. Mość ministrów Mensdorffa, Belcredego, Majlatha i Esterhazego.

Ich MM. Cesarz i Cesarzowa udadzą się 29. b. m. o godzinie 8mej zrana osobnym pociągiem dworskim kolei północnej ztąd do Pesztu.

W sali marmurowej burgu skończył się przedwczoraj karnawał u najwyższego dworu balem pokojowym. O godzinie 8mej zebrali się już wszyscy zaproszeni goście. Pomiędzy 400 obecnymi widziano wszystkich przebywających tu Arcyksiążąt i Książąt, Arcyksiężny Zofię i Maryę i Księżnę modeńską. Arcyksiężniczka Matylda nie przybyła. Ciało dyplomatyczne było kompletne. Nadto byli obecni: dygnitarze dworu i państwa, wybór arystokracyi, wysoka jeneralicya, oficerowie sztabowi i komenderowani na bal dworski oficerowie załogi. O godzinie pół do 9tej przybyli Jego Mość Cesarz i Jej Mość Cesarzowa ze zwykłem towarzystwem. Najjaś. Pani miała białą suknię z mohairu z tuniką z czarnych koronek. Najjaś. Pan był w uniformie jeneralskim. Za przybyciem Ich MM. Cesarstwa rozpoczęły się tańce pod przewodnictwem hrabiego Herbersteina walcem. Potem nastąpiły: française, polka-française, walec, français i kotylion. Po godzinie 9tej zabawiali się Najjaś. Państwo w obocznej sali z osobnem towarzystwem. O godzinie 11tej w czasie wypoczynku dawano kolacyę w sześciu komnatach ubocznych, która trwała pół godziny. Najjaś. Państwo udali się potem znowu do sali balowej, gdzie rozpoczęto taniec walcem. Potem nastąpiły: lance, polka-française, galopad i polka. Ich MM. Cesarstwo odeszli o godzinie 1szej do swoich apartamentów, i bal wkrótce się skończył. Arcyksiężna Marya miała białą suknię ozdobioną zielonemi roślinami. W ogóle przeważały białe suknie z kolorowemi zarzutkami.

Na cześć rocznicy urodzin Arcyksiężny Zofii odbędzie się w tym tygodniu w apartamentach arcyksiążęcych koncert dworski.

Książę modeński z małżonką udają się za kilka dni do Wenecyi, gdie bawią także rodziny oldenburska i leuchtenberska.

(C. k. komitet centralny wystawy) paryskiej rolniczej, przemysłowej i artystycznej wydał następujące obwieszczenie:

Monitor z 6. stycznia 1866 podaje następujące ostrzeżenie komisyi cesarskiej w Paryżu, które niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości:

„Z powodu powszechnej wystawy w r. 1867 odbyć się mającej pozawiązywały się ajencye i dzienniki, z których niektóre utrzymują lub domyślać się każą że są urzedowemi organami komisyi cesarskiej.“

„Komisya cesarska poczytuje sobie za obowiązek podać do powszechnej wiadomości, że obcą jest wszystkim przedsiębierstwom tego rodzaju, i w stosunkach swoich z wystawcami jako jedynych pośredników uznaje tylko komitety ustanowione regulaminem wystawy.“

„Wiedeń, 12. stycznia 1866.“

Niektóre dzienniki wiedeńskie mówią o krążących licznych pogłoskach, jakoby rząd żywić miał plan wydawania pieniędzy papierowych. *Fremdenblatt* wyraźniej cokolwiek mówi, iż w kołach finansowych myślą o środkach, któreby dozwoliły zapewnić budowę projektowanej sieci dróg żelaznych, pomimo niechęci kapitału zagranicznego wzięcia udziału w tem przedsiębiorstwie, chociażby procenta przez rząd były zagwarantowane. W tym celu, jak *Fremdenblatt* donosi, rząd ma mieć zamiar emitowania zwolna i w miarę potrzeby 500 do 600 milionów pieniędzy papierowych, ośm od sta rocznego procentu przynieść mających.

Jen. kor. austr. oświadcza stanowczo iż wiadomość powyższa zupełnie jest mylna. Kwestya czyliby nie było korzystne wybudowanie sieci dróg żelaznych przez rząd sam i z funduszów na drodze kredytu zebrać się mających, kilkakrotnie już podniesiona bywała i stanowiła przedmiot częstych rozmów. Nawet przy rozprawach nad budową drogi żelaznej siedmiogrodzkiej była o tem mowa. Obecnie też pojawiło się kilka projektów w tym kierunku, wywołanych poniekąd usterkami systemu gwarancyi procentów przez rząd, które w ostatnich czasach uczuć się dały. Projekta te dotąd jednak nie dostały się jeszcze pod obrady, nie może więc być mowy o jakiemśkolwiek postanowieniu w tym względzie. To tylko jest rzeczą pewną iż rząd cesarski wcale nie myśli o wydawaniu pieniędzy papierowych w celu zebrania funduszów na budowę dróg żelaznych.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu *niższo-austryackiego* z 22. b. m. przedłożony został wniosek rządowy względem prawa wodnego, dla którego wybrała izba osobny wydział z 9ciu członków. Zresztą zajmowano się sprawami lokalnemi.

Sejm *węgierski* zajmował się na dniu 22. b. m. dalszem sprawdzaniem wyborów.

Na sejmie *kroackim* prezydował 22. b. m. znowu Dr. *Suhaj*. Odczytano podanie nadżupana komitatu werowitickiego *Delimanica*, który uprasza, ażeby dla uwolnienia jego od godności nadżupana przedłożoną została reprezentacya Jego Mości Cesarzowi. Hr. *Erdödy* nadżupan, usprawiedliwia swoją nieobecność słabością. Potem wyłuszczali baron *Hellenbach*, *Prkovac*, radzca tabuli banalnej *Zivkovic* i sekretarz tej tabuli Dr. *Polit* swoje zdania o projekcie adresu. Zivkovic i Polit ubolewają, że w projekcie adresu większość nie ma wyrazu „Serb“. Dalsze debaty odłożono do dnia następnego.

W sejmie *czeskim* załatwiony został 22. b. m. regulamin dla sług w drugiem odczytaniu. Nad projektem podania do Najjaś. Pana względem restauracyi burgu Karlstein, który ułożył wydział krajowy, wszczęła się dłuższa debata, i w końcu przyjęto projekt wydziału krajowego. *Rieger* uzasadniał swój wniosek względem równouprawnienia języków na uniwersytecie praskim, i wniosek ten oddano wydziałowi z 9 członków. Wniosek *Hamernika* względem uregulowania sanitarnej służby w kraju odesłany został do wydziału krajowego. Rozdano członkom sprawozdanie komisyi obradującej nad wnioskiem *Clama* względem bezpieczeństwa publicznego na prowincyi. Komisya proponuje: Stan bezpieczeństwa osoby i majątku na prowincyi jest niezadowalniający, a nawet grozi niebezpieczeństwem i wymaga spiesznego zaradzenia. Wzywa się rząd, ażeby w ciągu sesyi przedłożył ustawę względem uregulowania bezpieczeństwa publicznego, uwzględniająo przytem zmiany, jakie zaszły w ordynacyi gminnej i przez zaprowadzenie reprezentacyj powiatowych. Przyszłe posiedzenie we czwartek.

Na posiedzeniu sejmu *wyższo-austryackiego* z 22. b. m. wniesione zostały dwa projekta rządowe: regulamin budowniczy dla prowincyi i ustawa wodna, dla których postanowiono wybrać dwa nowe wydziały po 9 członków. Potem obradowano dalej nad siecią gościńców Wyższej Austryi. Przyszłe posiedzenie naznaczone zostało na dzień następny.

W sejmie *kraińskim* toczyły się 22. b. m. obrady nad terytoryalnym podziałem kraju. Pierwszy wniosek wydziału: ażeby w Księstwie Krainy nie zaprowadzać nowych władz politycznych w miejsce dotychczasowych urzędów powiatowych aż do równoczesnej reorganizacyi niższych władz finansowych i sądowych został przyjęty. Dalsze wnioski wydziału zostały odrzucone.

Na sejmie *tyrolskim* przedłożono 21. b. m. z powodu nieprzybycia deputowanych z południowego Tyrolu wniosek względem rozpisania nowych wyborów. Wniosek *Greutera* względem zmian w ustawie przemysłowej odesłano do osobnego komitetu. Dalsze obrady tyczyły się spraw gminnych.

Anglia.

Londyn, 17. stycznia. Dziś wysłano do Anglii wszystkich Fenianów na karę skazanych. Względem winy obżałowanego O'Mahoneya, buchaltera dziennika *Irish People* sąd przysięgłych zgodzić się nie mógł, musiano więc złożyć inny sąd przysięgłych, który go winnym uznał, w skutek czego na pięć lat przymusowej pracy skazany został.

Times donosi, iż wojna w Nowej Zelandyi prawie się skończyła i że spokój nie będzie już naruszony. Mieszkańcy tej kolonii, która ma tyle rozległości co Anglia i Irlandya razem wzięte, składa się z 200.000 kolonistów i z 50.000 krajowców, z których 15.000 zdolni są do noszenia broni. *Times* najlepszy sposób utrzymania pokoju widzi w tem, żeby krajowców zostawić bez żadnej zaczepki. Wiele pokoleń zaprzyjaźniło się z kolonistami a koloniści w przyszłości sami się bronić potrafią. Wojna właśnie dla tego dłużej się przeciągła, iż dla jej ukończenia 10.000 wojska użyto.

Francya.

Paryż. 22. stycznia po południu. *(Otwarcie ciała prawodawczego.)* Mowa cesarska przy zagajeniu ciała prawodawczego następującej jest osnowy:

Zagajenie zebrań ciała prawodawczego pozwala mi od czasu do czasu przedstawić Wam położenie cesarstwa i wypowiedzieć moje o niem myśli. Jak w latach poprzednich tak i teraz rozbierać będę z Wami główne kwestye kraj zajmujące. Na zewnątrz pokój zdaje się być wszędy zapewniony; gdyż wszędy szukają środków dla rozwiązania trudności w sposób przyjacielski, zamiast przecinania ich mieczem. Połączenie flot angielskiej i francuzkiej w jednych i tych samych portach okazało, iż związki zaszczepione na polach bitew, nie osłabły, a czas silniej jeszcze spoił dobre porozumienie obu krajów. Co się tyczy Niemiec, zapatrywanie moje zmierza do tego, aby nie przestawać zachowywać polityki neutralności, która nie powstrzymując nas, abyśmy nie mieli niekiedy się smucić lub cieszyć, wszelako czyni nas obojętnymi wobec kwestyj niedotykających bezpośrednio interesów naszych. Włochy uznane przez wszystkie niemal państwa europejskie, umocniły jedność swoją skutkiem przeniesienia stolicy swojej do środkowego punktu na półwyspie. Mamy powód liczenia na sumienne wykonanie umowy wrześniowej i niezbędne utrzymanie władzy Ojca Świętego. Węzły łączące nas z Hiszpanią i Portugalią silniej spojonemi zostały w skutek ostatnich spotkań się z monarchami tych państw. Wyraziliście zarówno zemną powszechne oburzenie z powodu zabójstwa prezydenta Lincolna; śmierć Króla Belgów świeżo zaszła, wznieciła żal jednogłośny.

W Mexyku rząd wolą ludu powołany utrwala się; dysydenci pokonani, rozpierzchli, nie mają żadnego więcej naczelnika; wojska narodowe dowiodły swojej wartości, a kraj znalazł rękojmie porządku i bezpieczeństwa, które rozwinęły zasoby kraju i handel podniosły. Tak jak w roku zeszłym wyraziłem w tym względzie nadzieję, wyprawa nasza do Mexyku zbliża się ku kresowi swemu. Porozumiewam się z Cesarzem Mexykańskim co do oznaczenia terminu odwołania wojsk naszych, tak aby powrót ich nastąpił bez narażenia na szkodę interesów francuskich, w obronie których udaliśmy się do Mexyku. Ameryka północna wyszła zwycięsko z strasznej wojny, przywróciła dawną unię i uroczyście obwieściła zniesienie niewolnictwa. Francya szczere żywi życzenia pomyślności dla wielkiej rzeczypospolitej Amemerykańskiej i dla utrzymania niezadługo stuletnich z nią stosunków przyjacielskich. Wzburzenie powstałe w krajach północnych z powodu obecności wojsk francuskich na ziemi mexykańskiej, ucichnie w obec szczerości naszych objaśnień. Lud amerykański pojmie, że wyprawa nasza, do której go zapraszaliśmy nie sprzeciwia się jego interesom. Dwa narody zarówno zazdrośne o swoją niepodległość, muszą unikać wszelkiego takiego kroku, któryby o godność ich zaczepiał.

Cesarz przechodzi następnie w mowie swojej do wewnętrznego położenia kraju, nadmienia o zastąpieniu siebie przez Cesarzową podczas podróży do Algieryi, podnosi wzrastający przybytek źródeł dochodowych, a zniżanie się wydatków. Równowaga w budżecie jest zapewnioną, a to mogło nastąpić jedynie za pomocą oszczędności tak w etacie cywilnym jak i wojskowym. Redukcye w wojsku nie osłabiły organizacyi wojskowej, a wszystkim interesom stało się zadosyć. Budżet robót publicznych i budżet oświecenia pozostały nienaruszone. Rolnictwo zrobiło postępy; handel w ogólności wzmógł się od przeszłego roku o 700 milionow. Pośród wzrastającego dobrego bytu umysły niespokojne chciałyby pod pozorem przyśpieszenia liberalnego pochodu rządu, przeszkadzać mu w posuwaniu się naprzód, pozbawiając go wszelkiej siły i wszelkiej inicyatywy. Cesarz podnosi doskonałość istniejących urządzeń konstytucyjnych, i nadmienia, że daje sobie poklask spoglądając w przeszłość. Francya szanowana zewnątrz, spokojna wewnątrz, nie posiada więźniów politycznych po więzieniach swoich, ani wygnańców za granicą.

Mowa cesarska kończy się wezwaniem do przygotowania zdrowych nauk ekonomicznych, do miłości dla dobrych i religijnych zasad, do poprawy stosunków robotniczych, a wtedy Francuzi wychowaniem wykształceni, będą bez trudu odróżniać prawdę, nie dadzą się uwieść zwodniczemi teoryami, staną się podporami społeczności i uznają, że ponad ludzką rozwagą i dążeniami rozsądku i umiejętności istnieje wyższa wola, która kieruje losami ludzi i narodów.

Włochy.

O przyjęciu ambasadora cesarsko austryackiego w Rzymie pisze *Volksfreund* co następuje: Pochód opuścił o godzinie 12. w południe pałac wenecki rezydencyę ambasady i wjeżdżał właśnie do Watykanu. jak na dany znak dały ognia działa z warowni Ś. Anioła. Na czele pochodu było pięciu dragonów papieskich w mundurach od parady, po nich kroczyli 12. lokai w pysznej liberyi, po nich szły karety ambasady, było ich sześć, każda miała obok siebie po dwóch dragonów, zaś kareta ambasadora sześciu dragonów. W pierwszej karecie siedzieli kawaler Palomba i rotmistrz kirisyerski baron Pirket, w drugim powozie czworokonnym siedział ambasador, a na przeciwko niego dwaj audytorowie roty, ksiądz Nardi i hr. Bellegarde; w trzeciej karecie siedzieli dwaj adjunkci ambasady, porucznik hr. Pergen i major Franzl. W innych trzech karetach siedziały osoby do ambasady należące. Na końcu jechały karety kardynałów Reisacha i de Silvestri, tudzież dwóch audytorów austryackich. Na schodach do gmachów Ojca Ś. przyjmował ambasadora monsignor Borromeo, i wprowadził go do Papieża. Kawaler Palomba niósł kredytywę przepysznie w zielony axamit oprawną, z orłem austryackim na przedniej stronie. Po przedstawieniu i przyjęciu u Ojca Ś. cały pochód udał się do kardynała Antonellego, potem zaś do kościoła Ś. Piotra a poźniej dziekan św. kolegium kardynał Mattei dla słabości zdrowia ambasadora przyjmować nie mógł, przeto oddano wizytę prodziekanowi Patrizi. Wieczór było przyjęcie w salach ambasady. Ambasador wraz z Księżną Aldobrandini, z domu hr. Huniady, przyjmowali licznie zebranych gości. Było bardzo wielu kardynałów, wielu oficerów francuzkich i wielu oficerów papiezkich. Był też i minister wojny, jenerał-kanclerz i monsignor Merode, chociaż słaby i bardzo źle wyglądający.

Zmarły w dniu 15. b. m. włoski statysta i pisarz markiz d'Azeglio był potomkiem starożytnej rodziny szlacheckiej, wywodzącej się od rzymskich jeszcze Fabiuszów Maxymów; urodził się w Turynie, w roku 1801; nauki kończył w Rzymie, gdzie ojciec był jego posłem sardyńskiego rządu. Lubo według ówczesnego obyczaju wyższej szlachty piemonckiej wszedł do stanu wojskowego, zajmowały go jednak głównie kunszta nadobne i literatura, osobliwie zaś muzyka; w grze na fortepianie do znakomitej doszedł biegłości. Po kilku latach służby wziął dymisyę z wojska, i przez lat osiem (od 1821 do 1829) mieszkał w Paryżu, wyłącznie ulubionym swym zajęciom oddany. Za powrotem do ojczyzny ożenił się z córką hrabiego Manzoni, autora słynnego romansu *I promessi sposi* (w polskim przekładzie noszącego tytuł *Oblubieńcy medyolańscy*), i sam też kilka nader w swoim czasie poczytnych romansów napisał. Później pisywał do gazet polityczne artykuły. W latach 1848 i 1849 wszedł znowu jako ochotnik do wojska i uczestniczył w wojnach z Austryą. W tymże roku 1849, 11. maja powołany został do steru rządu swego kraju, w charakterze prezesa gabinetu, który urząd sprawował do dnia 30go października 1852 r. Ostatnie potem polityczne jego wystąpienie miało miejsce w r. 1859, gdy był wysłany jako komisarz rządu włoskiego w Romanii. Był senatorem i dyrektorem publicznych galeryi obrazów i posągów, który to obowiązek dla tak niepospolitego lubownika i znawcy sztuk pięknych szczególnie był przyjemnym. Za to w polityce nie odznaczał się zmarły bystrością i wyższem uzdolnieniem, i lubo był entuzyastycznym jedności włoskiej zwolennikiem, nic jednak praktycznego dla urzeczywistnienia tej idei przedsięwziąć ani wykonać mu się nie udało. W ogóle jednak był to mąż wielkiej zacności i dobroci. Najstarszy syn jego markiz Wiktor Emanuel Tapparelli d'Azeglio jest obecnie posłem włoskim w Londynie.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym oprócz spraw niezałatwionych z ostatniego posiedzenia: 1) Sprawdzenie wyboru komisyi ustanowionej do przeprowadzenia wyborów nowej rady miejskiej. Spr. radny p. Miłaszewski. 2) Wypłata należytości za sukno dostarczone na mundury straży ogniowej. Spr. radny p. Maniecki. 3) Sprawozdanie sekcyi IV. z wynikłości odbytego w r. 1865 poboru wojskowego. Spr. radny p. Dr. Gębarzewski. 4) Prośby pp. Józefa Kolischera, Ozyasza Nirensteina i Gedalego Schapiry o nadanie prawa obywatelstwa miejskiego. Spr. radny p. Dr. Rajski.

(Najznaczniejsze źródła oleju skalnego w Ameryce północnej) znajdują się w północnej i zachodniej części zachodniej Wirginii, w połudn.-wschodniej części Ohio, w półn.-zachod. części Pensylwanii, w Kanadzie, na półwyspie leżącem na północ jeziora Crie i w południowej Kalifornii. W Wirginii zachodniej obfitość oleju skalnego jest większa, jak gdziekolwiek indziej, zwłaszcza w Parkesbourgu, stolicy Wood County i przy ujściu Little Kanawhy do Ohio; w Wood-County jest punkt centralny źródeł oleju skalnego, sławny Burning-Spring-Run, który od strony północnej uchodzi do Little-Kanawha. W Ohio, miasto Marietta jest środkowym punktem handlu olejem skalnym, Washington-County produkuje go tam najwięcej. Źródła Pensylwanii są najwięcej znane; w Oil Creek odkryto w roku 1861 pierwsze źródło. W latach 1861 i 1862 dobywano z tych źródeł 8000 beczek oleju dziennie; jedno źródło dostarczało czasem po 3000 beczek dziennie. W 1863 r. czerpano 6000 beczek, w 1864 r. 4000 beczek, a w ostatnich czasach dobywano znowu po 6000 beczek dziennie. Jeszcze silniejsze źródła jak w Oil-Creek znajdują się w hrabstwach Lawreme, Butler, Armstrong i Clerion. W Kanadzie wschodniej odkryto w ostatnich czasach znaczne źródła nad rzeką St. Johns River; dotychczas źródła były znane tylko w Kanadzie zachodniej. W Kalifornii znaleziono źródła oleju skalnego w wielu miejscach, najważniejsze leżą pod Buenaventura, około 320 mil na południe San Francisco. Oprócz tego odkryto i zaczęto wydobywać olej skalny w stanie Nowy York, w Mexyku, Texas, tudzież w ostatnich czasach w Kentucky, Michigan, Indianie, Colorado, Oregon, Tennessee, Illinois, Missouri, Montana i na wyspie Kubie.

Ostatnia poczta.

Paryż, 22. stycznia. Po otwarciu izb przejeżdżali Cesarz i Cesarzowa w powozie galowym ulicą Rivoli i wzdłuż bulwarów, i przyjmowano ich wszędzie z zapałem. — Z Madrytu donoszą, że stan oblężenia będzie prawdopodobnie zniesiony na dniu 24. b. m.

Altona, 23. stycznia. Utrudniane ze strony policyi szlezwicko-holsztyńskie zgromadzenie ludu odbędzie się dziś wieczorem.

Florencya, 22. stycznia. Sprawozdanie ministra finansów *Scialoji* o sytuacyi finansowej nazywa pożyczkę i inne nadzwyczajne środki pomocy szkodliwemi. Budżet trzeba przywieść do równowagi podatkami i oszczędnością. Minister protestuje przeciw pogłosce o zniżeniu procentów od długu państwa. Oszczędzenia oblicza na 55 milionów (30 w ministerstwie wojny i marynarki, a do 24 milionów w innych ministerstwach). Niedobór 211 milionów ma być pokryty podwyższeniem istniejących i zaprowadzeniem nowych podatków, i tym sposobem zostanie zredukowany na 80 milionów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. stycznia.

Hotel George: PP.: Jendrzejowicz Hen., z Jasionki. — Kozmian Stanisł., z Krakowa. — Szaszkiewicz Osk., z Rosyi.

Hotel europejski: Baczyński Konst., z Podola. — Herbel Mik., z Rosyi. — Papara Hen., z Zubowmostów. — Szymanowski Wład., z Humieńca. — Zarewicz Wład., z Stanisławowa.

Hotel Langa: Łomiński Ign., z Liesiec.

Hotel angielski: Nowaczyński Edw., z Dydiatycz. — Smoliński Kornel, z Sulkowic.

Hotel Krynickiego: Rudnicki Teod., z Strzałek.

Pod Nr. $514^{4}/_{4}$: Korosteński Wład., z Biliny wielkiej. — Nowacki Kaz., z Tejsarowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. stycznia.

PP. Hr. Baworowski Tyt., do Tarnowa. — Hr. Łaczyński Hen., do Dmytrowic. — Hr. Miczelski Fran., do Chorzelowa. — Pinterhoffer Józef, c. k. przeł. powiat., do Stryja. — Augustynowicz Bron., do Moszczaniec. — Petrowicz Fran., do Wołostkowa. — Smarzewski Fran., do Mrzanicy. — Wąsowski Ign., do Stubienki. — Zarzycki Tyt., do Chotylubia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. stycznia 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	326.91	+ 1.4	88.5	zachodni	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	327.53	+ 2.2	89.3	„	„	„
10.god. wiecz.	327.37	+ 1.6	86.6	„	„	„

TEATR.

Jutro (przedst. polskie): **„Piosenka wujaszka“**, wodwil w 1 akcie oryginalnie napisany przez Jana Alexandra hr. Fredrę, po raz pierwszy. **„Tak się nie godziło“**, komedya w 1 akcie p. Aurelego Urbańskiego. po raz pierwszy. **„Burmistrz z Kulikowa“**, krotochwila w 1 akcie ze spiewkami pana Thulliego, z muzyką utworu p. Wojnowskiego. Na zakończenie 8 par w kostiumach krakowskich odtańczą mazura. Na dochód p. Juliana *Wilkoszewskiego*.

Kurs Lwowski.

Dnia 24 stycznia		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	93	4	98
Dukat cesarski	„ „	4	96	5	01
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	55	8	64
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	62	1	64
„ papierowy rosyjski	„ „	1	35	1	37
Talar pruski	„ „	1	55	1	57
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	66	67	67	27
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	70	64	70	59
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	77	68	43
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	82	67	33
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	169	83	172	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24 stycznia.	złr.	kr.
5% Metaliki	63	—
5% pożyczka narodowa	67	20
Losy z 1860 roku	84	55
Akcye banku wiedeńskiego	760	—
„ „ kredytowego	151	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	104	60
Srebro	104	50
Dukat pojedyńczy	4	99

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w roku 1865.

	Ciśnienie powietrza w liniach paryskich przy temper. 0.		Temperatura R.		Ciśnienie pary w liniach parysk.		Wilgoć p. C.		Osad	Wysokość śniegu	Dnie z					Stan chmur, pogoda 0, posępnie 10.	Wiatr		Ozonomtr 3 spostrze.	Elektryczność 0 – 8	Cyanometr Saussura	Dnie	
	w przecięciu ''' 300 +	najw. zmiana w 24 godzin.	w przecięciu	najw. zmiana w 24 godzin.	w przecięciu	najw. zmiana w 24 godzin.	w przecięciu	najw. zmiana w 24 godzin.	linie parys.		deszczem	śniegiem	mgłą	gradem	burzą		przeważający p. C.	Siła 0 -- 10				z mrozem	bez odwilży
	'''	'''	0	0	'''	'''			'''	'''													
Grudzień 1864	29.07	4.45	— 5.73	9.0	1.00	0.94	84.4	18.5	6.06	97	0	8	3	—	—	7.5	z.26.1 płd.25.8	1.1	8.0	0.8	4.2	31	31
Styczeń 1865	23.40	4.57	— 1.12	6.0	1.60	1.11	84.3	25.4	35.92	345	2	12	2	—	—	7.2	z.43.0 płd.19.3	1.4	8.5	1.1	5.5	29	16
Luty	25.66	4.33	— 4.92	7.2	1.08	0.62	84.4	21.3	19.01	225	1	14	—	—	—	7.4	płd.29.8 z.26.2	1.2	9.0	1.4	6.6	28	23
Marzec	24.48	5.85	— 0.72	10.2	1.64	0.70	85.1	27.2	21.16	123	2	8	2	—	—	8.3	z.23.6 płd.20.4	1.5	8.9	0.8	6.5	22	7
Kwiecień	27.90	4.07	+ 6.15	8.4	2.31	1.31	67.4	29.5	3.88	0	6	1	—	—	1	4.6	w. 20.0 z. 15.5	1.3	7.7	0.8	7.4	7	—
Maj	27.27	4.03	13.50	10.4	3.91	2.10	60.6	39.7	13.75	—	6	—	—	—	6	4.0	z.35.5 płd.24.7	1.3	7.3	1.0	7.6	4	—
Czerwiec	26.11	3.40	11.74	8.5	4.04	1.55	72.6	35.1	28.77	—	15	—	—	—	3	6.6	z.40.0 pln. z. 16.6	1.9	8.1	2.8	7.0	—	—
Lipiec	26.67	2.31	17.65	9 3	6.02	3.87	69.6	66.8	27.44	—	6	—	—	—	6	3.4	z.21.5 płd.w.16.1	1.4	7 6	2.7	7.4	—	—
Sierpień	25.08	2.68	15.04	11.6	5.44	2.95	76.0	34.5	57.06	—	15	—	—	1	4	5.7	z.47.3 płd. z. 8.6.	1.5	7.4	3.0	7.3	—	—
Wrzesień	28.35	5.79	10.78	12.3	3.80	2.67	74.8	37.2	17.60	—	11	—	—	—	1	5 5	z.pd.0 0 pn.z.28.8	1.6	6.8	3.1	7.6	—	—
Październik	25.33	6.06	8.48	10.2	3.40	1.36	80.2	25.2	24.90	—	14	—	2	—	—	6.1	z.43.0 płd.31.2	1.3	7.0	2.0	6.9	5	—
Listopad	27.23	5.61	4.11	8.3	2.56	1.30	85.4	15.0	10.93	11	7	4	3	—	—	6.9	płd.37.8 z.36.7	1.8	7.1	2.1	5.8	14	—
Zima	26.05		— 3.92		1.23		84.4		60.99	667	3	34	5	—	—	7.4	z. — płd. —	1.2	8.8	1.1	5.4	88	70
Wiosna	26.55		+ 6.31		2.62		71.0		38.79	123	14	9	2	—	7	5.6	z. — płd. —	1.4	8.0	0.9	7.2	33	7
Lato	25.95		14.81		5.17		72.8		113.27	—	36	—	—	1	13	5.2	z.—pn.z.— pd.w.	1.6	7.7	2.8	7.2	—	—
Jesień	26.97		7.79		3.25		80.1		53.43	11	32	4	5	—	1	6.2	z. — płd. —	1.6	7.0	1.7	6.8	19	—
Cały rok	26.38		6.25		3.07		77.1		266.48	801	58	47	12	1	21	6.1	z.	1.5	7.9			140	77
									'' ''' =22 5	'' =67	137												

Bliższe szczegóły są podawane w przeglądach miesięcznych

D. 26. kwietnia, 15. i 24. czerwca były burze z zachodu.

Dni wolnych od wiatru nie było.

Dr. R.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	59.25	59 35
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	.9	99 40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	67.25	67.35
od kwiet. do paźd. po 5%	67.10	67.20
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	71.90	72.10
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	63 20	63.39
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	63.30	63 50
dtto. po 4½%	56 10	56.25
dtto. „ 4%	49 50	50 —
dtto. „ 3%	37.—	37.50
dtto „ 2½%	30.50	32. —
dtto. „ 1%	12 40	12.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	142.—	143 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	138 50	139 —
Przez. do wyl. z r. 1854	78 —	78 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po .00zł.	84 80	84.90
Przez. do wyl. z r. 860 po 100 zł.	92.80	93.–
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	77 80	77.90
Renty Como po 42 lir. aust.	16 —	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	56.—	58.—
„ „ 4½%	55.—	55.50
„ „ 4%	48 50	49 —
„ „ 3½%	43.—	43 50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
„ 1¾%	38.–	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych.	pien.	towar.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	82.—	83.—
Wyż. Aust.	81.—	82.—
Salcburg	84.—	85.—
Czech	83 –	84.—
Morawii	81.—	82.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	87.—	88 —
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	69 80	70.50
Banatu Tem.	68.50	69.—
Kroacyi i Slawonii	70.50	71.50
Galicyi	67.75	68 25
Siedmiogrodu	63.90	64 25
Bukowina	67.—	67.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	66.50	66.75
Banat Temesz.	65.90	66.10
Lomb. wen. poż. z r. 1850	87.50	88.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	760.—	762.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	152.30	152.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	581.—	583.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	72.75	73.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1582.—	1585.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	172.30	172.50
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	174 50	175.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	121.—	121.50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	170.—	170.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	84.—	85.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	151.—	152.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	111 50	112.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700	705 —
Kolej Aussig-Ciepl. po 200 zł. m. k.	244. —	—.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 250 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	130. —	135.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	452.—	454.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	216.—	218.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	375 —	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250 –	255.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	365.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
przeznaczone do los. po 5%	92.50	92.60
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.10	88.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	66 75	67.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.50	75.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.—	96.75
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	80.—	—.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	71.50	72.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103.50	104.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	93.—	94.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.—	88.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.—	86.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	75.50	76.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	84.—	85.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	86.50	87.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.60	90.50
Lloyda za 100 zł.	87.—	88 –

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	115 —	116.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	78.—	78.50
Poż. Trye po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	47.25	47.75
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	22.50	23.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	76.—
Salma „ 40 „ „	26.—	26.25
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	23.25	23.75
St. Genois „ 40 „ „	22.—	22 25
Windischgrätza 20 zł. „	15.25	15 75
Waldsteina 20 „	19.—	19 25
Keglevicha 10 „	12.—	12 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	88.—	88 10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	88.—	88 20
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	78.30	78 50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	104 50	104 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	41.75	41 75
Paryż za 100 fr.	41 75	41.80
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	4.99	5.—
dtto. pełnej wagi	4.99	5.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 43	8 44
Rosyjski imperyał	8 65	8 67
Talar związkowy	1.57	1.57½
Srebro	104.60	104.70

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.